

Նախօր. — Այս յօդուածք դրաւած է ի սկզբան Փրամնակերէն իրեւ բանափառութիւն ու հրատարակուած նամսիք աշխարհագրական Տօւութեան գունդը և Եվրոպական համարէսին մէջ :

ՄԻԱԹԵՒ ՀՈԴԻ

Երբեմն կ'ուզեմ թըռչիւ դէպ ի վեր Կապացիտին մէջը իրոյ նոր ողի , Մոռանալ աշխարհն իւ իր իրեւ ցաւ ը Ծորնց ամէս ինչ դարձեր է գերի:

Կ'ուզեմ գետնաբարջ բատոր նախանձին Փախարէն դրէկել իշրջուամներ անսել , Զազիր ու գմուլձ պաշտուում եսին , Կործանել իննկէ շաւուերով ահեղ :

Հոն , վե՛ր Թըռչիւ եւ աստուածային Կ'ուզեմ պատգամ տալ սիրոյ եւ զի՞ի , Անխառն վայսերի դըրիւել ջինջ ոդին , Որ արցուները փոխարկէ ժըպիտ :

Բայց , ափսո՞ն , հոգիս լոկ մէկ Խեւ ունի , Ձք բանջըած է իր մէջ երկուոքի , Իր մոլ թ բանտին մէջ մէկ մասն հոս կ'ապրի , Միւըր դէպ ի վեր Թըռչիւ կը ծգտի :

Ու եւ կը տանջուիմ Թափիս մէջ անզօք Ճիշդ այնաէս ներոյ արծին միանեւ Աւուկ սրանալ դէպ անհունին խոր Բայց կը տանջըրի Խեւէն փիրաւոր :

ԳԻՇԵՐԻՆ Է ՄԸԼԹԻՆ

Ե . . . ի Իշասակին

Գիշերն է մըթին . ամապերը ըզի՞ Բոցալից շանմէր կը ցաննէ ջրս դին Գիշերն է մըթայլ ժողով կատաղի Անսանծ կը ճեծէ ժայռերն ահացին :

Գիշերն է մըթին . Պորգուու ու Նեմրութ Խորոնկ քուներին Խօմթափած իջօք , Կը գուան ուժիկին անշերու տակ մութ՝ Բարկուեթեան բցուք ցանելով ըլուր :

Գիշերն է խաւար , եւ մարդիկ գազան Խըրտաւած դուրս կ'ելլիք որչերն անմէիւ . Մուլինկ գաշնակից , ծարակի արեան , Նըսկայ զի՞ Կ'ուլեն , աւել անհաջիւ :

Գիշերն է մըթայլ . գիւղը ամայի . Կը ծըխայ անդուլ բոցովն արիւն . Գիշերն է խաւար . գոյնիններ վայրի . Կը սրվ ուն քանդում եւ մահ կատաղի :

Գիշերն է մըթայլ , փոթորիկն իսուայ .

Կը գուան ամպեր , կը մորչէ հեղեղի , Բըռնութեան ստերն ալ կ'թափէ անկընայ Չօրս Կողմն աւերած եւ արիւն անմել :

Գիշերն է մըթայլ , գիշերն անողորմ . . . Եււշան նութերը ըռնի թեւ թիկունք : Կ'ըմակը Քուրիք անցուսապ իբրւ ինըմ Կ'ուրայ տեւեէն : Կուրայ մահ-արցունք :

Գիշերն է մըթայլ , ծովը կատաղի . Երկինք եւ երկիր կ'ուսնան բարկաճայիթ . Մրտարիմ կ'այսին ալիմներն աղի , « Մեզ մօս եկ , նութեր , հօսութել է ազաւ ... »

Գիշերն է մըթին , Արիանայ սարէն Զայրութի շանմէր կ'իցնեն անընդհատ . Ակիմներն ուժգին ափը կը քանչին , նուղերը արեւն կուլսն յուսահատ . . . ՄԱՆՈՒԿԻԼ ՄԻՐԱՔԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹՄԵՐ ՓԱՐԻԶԻ ՄԵՋ

~~~~~

Փարիզի Հայկական Միութիւնը Փետր . 8ին առու Սալ Նշոյ մէջ նուազանդէս-պարաւանգէս մը : Նուազանանդէսին կը մասնացէին Տիկն Ալկոն-Վէպիք մեծանուն ողբերգուհին , Քանտերայտարի աշակերտներէն : Օր Սեպտեմբերին Սովոր : Ապագայ աստղ մը , եւ պարիթին Լէսն Փալքո : Պ. Ֆերան Ալլքասաննան , Տիկն Սվազիեան , ամուսինը ծանօթ ազգայի գործիչ Միշրան Սվազիեանի եւ որ ի յայտ բերաւ սոփանօթ զմայիկի ձան մը եւ զգայուն երգեցու զութիւններ : Կը բեթիյս Օտէնսն ու արտասանեց Օտվէն Թումանեանն և Լուսաւորչաց կան թեղ ախ եւ Աւետիք Խանակեանի Ո Արսկան թղբէր ոյն գրանուերէն թագամանեց թինքն , Պ. Մարտիրոսանեց Պ. Չազնեաննի Ո Միթր մարդկային » քերթուածը , Պ. Ա. Շահ-Մորատեան , որ իր հոսկապ ձանալ երղեց Կոմիտաս վարդապետի ձայնաբառ « Դնաց զարուն , եկան աշուն » պաշտիքի ժողովրդական երգը , ինչպէս եւ Սիկինցի Կոտոր մը :

Փարիզի Հայ Արխանուուրաց Միութիւնը Փետր . 13ին Սալ Լըմուսնի մէջ առաւ միրուն նուազանդէս-թամպուա մը . Տիրամագատէ արտասանեց շաս ծափանարուած բանախուսութիւն մը , միթ ունենալով Ռուսն ու Հայութիւնը , նուազանանդէսին մասնացեղան հայ եւ աստր արուեստասէրներ եւ արևեստագէտներ :

Փարիզի Հայոց Բարիգործական Ըսկերութիւնը Մարտ 8ին Սալ տէ-զ-Ակրիքի թէօրի մէջ տուա նուազանանդէս-պարանանդէս մը .